

CANSUYU

Her mevsimi severim ben; çünkü her mevsimde suyun mucizelerine tanık olurum. Yazın kuruyan topraklar kırkikindi yağmurlarıyla hayat bulur. Sonbaharda Güneş etkisini kaybederken sararmış yaprakların yaldızı olur su. Kışın mavi gökyüzünü beyaza boyayan kar olur dökülür yeryüzüne. Çocukların küçücük yüreklerinde kocaman bir sevinç olur. İlkbaharla kendine gelir, yeniden canlanır doğa. Ağaçlar çiçeklenir, kuşlar öter dallarında. İnsanlar doğanın eşsiz manzarasına karşı duramaz; gözünü ve gönlünü yine suyla doyurur.

Yüzyıllardır biz canlıları üzerinde barındıran bu Dünya, yeryüzünde bulundurduğu kaynaklarla bizleri cömertçe ağırlayan bir ev sahibidir. Ne var ki bizler misafir olarak bu ev sahibinin bize sunduğu kaynakları hiç de tasarruflu kullanmıyoruz. Bu kaynakların en önemlisi, en doğal olan su, hayatımızın en temel ihtiyacıdır; çünkü yaşam suyla başlıyor, suyla yol alıyor, suyla sona eriyor. Su insan için önemli olan her şeyi -sağlık, açlık, yoksulluk- etkiliyor.

Aslında bu konuda suyun değerini suyu gerçekten bulamayanlar daha iyi anlamış olmalı ki babaannem anlatırdı ben küçükken: Şimdiki gibi A sınıfı çamaşır, bulaşık makineleri nerde o zamanlar? Çamaşırlar, halılar mahallelerde bulunan çamaşırhanede sıraya girilerek yıkanmış komşularla sohbet edilerek. İçme suyu eve en yakın olan çeşmeden evin gençleri tarafından doldurulmuş, Yerleri silmek için kullandıkları suyla balkonları temizlerlermiş. Türklerin milli içeceği olan çay yalnızca misafirler için buluşmuş suyla. Tarlalarda türlü türlü meyve sebze yetiştirilmiş. Ramazan ayı gelmeden önce ramazan temizliği yapılır, doğanın eşsiz sofraları Tanrı misafirleri için iftara açılmış. Çünkü doğa gibi Anadolu insanı da çalışkanmış, cömertmiş.

Günümüzde ise üreten yerine tüketen olmayı tercih ettik. Evlerimizde akan suyun faturasını biz ödüyoruz ya dilediğimizce kullanıyoruz suyu. Dişlerimizi fırçalarken açık bırakıyoruz musluğu. Saatlerce duş alıyoruz. Bulaşık makinesinde yıkanan bulaşıkları tekrar elden geçiriyor, kanser riskine karşı önlem alıyoruz. Hayvanların doğal yaşam alanı olan ormanları bilinçsizce yok ediyor, doğanın dengesini bozuyoruz. Plansız endüstrileşme, sağlıksız kentleşme, tarımda kimyasal maddelerin kullanımı, gerekli önlemler alınmadan üretime geçen sanayi tesislerinin yarattığı kirlilik sonucu kirlittik suyumuzu. Farkında değiliz ama artık zaman su gibi değil, su zaman gibi akıp gitmektedir. Su, gelecek nesillere can suyu olacak en değerli mirasımızdır.

İnsanoğlunun kendi aklı ve yüreğiyle bu kötü gidişe bir an önce dur demenin su götürmez bir zorunluluk olduğunu artık görmesi, ayaklarının suya ermesi gereklidir. Dünya nüfusun hızla artması, doğal su kaynakların sabit kalması su ihtiyacını her geçen gün biraz daha arttırıyor. Suyun korunması toprak ve ağacın korunmasıyla mümkündür. Bütün canlıların sudan beslendiğini, hayat bulduğunu kim inkar edebilir içimizden? Fosil yakıtlar yerine biyoyakıt gibi çevre dostu yakıtlar kullanarak. atmosfere salınan sera gazını en aza indirerek, sanayi tesislerini daha az karbondioksit salan tesisler olarak yenileyerek, güneş enerjisi, rüzgar enerjisi gibi karbon salınımı az olan alternatif enerji kaynaklarına yönelerek atmosferdeki "küresel yanma"ya ancak biz "Dur!" diyebiliriz.

Unutmayalım ki bir damla su yaşam belirtisidir. Yaşam için gerekli olan tüm dengeler ancak "su" mucizesi ile kurulur.

3. Bölge Müdürlüğü / ESKİŞEHİR

Sude Naz ÖZGÜR

Kütahya Cumhuriyet Ortaokulu

8 Sınıf